

Приїхали із прифронтового міста і розвивають свою справу у Кременці: сім'я із Баштанки і їх історія

Вікторія Іваницька

11.09.2022

Олександр та Тетяна Умріхіні із Баштанки Миколаївської області. Зараз їх містечко прифронтове. До окупованої Снігурівки їм лише 50 кілометрів, тож Баштанка щоразу опиняється під обстрілами. Коли стало геть нестерпно, сім'я виїхала з міста.

Тут, у Кременці, Олександр та Тетяна вже кілька місяців. Про те, що життя може змінитися так кардинально, ніколи не думали. Тим паче, про переїзд. Кажуть, війна все змінила.

До війни — це було чисто українське містечко

— Ми якось йшли з колегою на роботу, і от, якоїсь миті все поряд вибухає. Це був вирішальний момент. Залишатися було несила, — каже Олександр. Та й Тетяна плакала щодня. Просила виїжджати.

До цього пригадує п'ять днів у підвалі та ворожу колону в центрі міста.

— Ми взагалі не розуміли, як таке може бути, щоб чужа країна була на військовій техніці в центрі твого міста. В нас чисто українські містечка. Тут навіть пропаганди не було до війни. Нічого з росією не пов'язувало. Ми знали, що це єдине ціле - що Миколаїв, що Снігурівка, що Баштанка.

І от зайшла колона в наше місто. Їх у самому центрі міста і розбомбили. Це страшно.

Пригадують, що в Баштанці до війни зброя могла вистрілити раз на десять років.

— Дуже спокійне місто. Дуже красиве було...

П'ять днів просиділи в підвалі

— Коли все почало вибухати, ми сиділи, пили каву. І такий звук раптом. Коли 28 лютого над нами пролетіла ракета російської федерації, ми вдома перестали почувати. 1 березня пішли в підвал. В сусідніх селах тоді розповідали, що вже є російські військові.

Вийшли на вулицю, тероборона почала кричати — всім в укриття. Військова техніка на вулицю зайшла. Ми не вірили, що таке реально. Нічого не брали з собою, мали чергову сумку. Закрилися в підвалі і почалося страшне. Такі звуки. Гради, ще щось, ми ще не розуміли, що це за вибухи.

Ми просто сиділи і говорили, "Боже, дай вижити". Все. Наш місцевий чат у вайбері, з шести тисяч підписників, за годину зріс до десяти.

Війська зайшли. Розбомбили блокпост. Кажуть, хотіли, щоб їх пропустили. А наші хлопці зупинили. Був бій страшний. Наші військові захищали місто. Розбомбили цілу колону. І вороги відступили. Баштанка було стратегічним містом. Пішли б далі... А так наші відбили і трохи зруйнували плани.

Тільки через п'ять днів ми вийшли з підвалу. Піднялися в квартиру. Дивимося, а пів баштанки у вогні горить.

Думали все. На тому війна закінчилась

— В один момент — 13 березня в 7.45 ми ночували у батьків дружини. На той час вже не було газу, води, світла. Пили кип'яток або розчинну каву і це було щастя.

Як дивимося — літак летить, залітає над районом де батьки живуть і починаються вибухи. Потужне таке щось. Літак скинув бомби і плавно пішов у зворотному напрямку.

Я розумію, що там дім батьків. Там приватний сектор. Телефоную мамі, в мамі істерика, впала на підлогу. Літак випустив шість авіабомб ФАП 500. Наразі вулиці немає. Знесло будинків двадцять. І лише дивом мешканці вулиці всі залишилися живі.

Навіть тварини вижили. Бабусю камінням присипало, але лишилась жива.

Ми приїхали. Побачили, що живі. Батькам пощастило, що прокинулися трохи раніше і вийшли із спальні.

Будинок батьків у Баштанці

Але що ж, Баштанка прифронтова. Прилітає періодично і дуже сильно. Братові в город впав іскандер, вибуховою хвилею пошкодило дім. Зруйнована інфраструктура, стадіон.

Війна, що руйнує плани

— Ми підприємці. У Баштанці працювали. Розкішно ми не жили, але “крутились”, як могли. Сплачували податки. Орендували офіс. Війна зруйнувала всі плани, бізнес, житло рідних, гараж і авто.

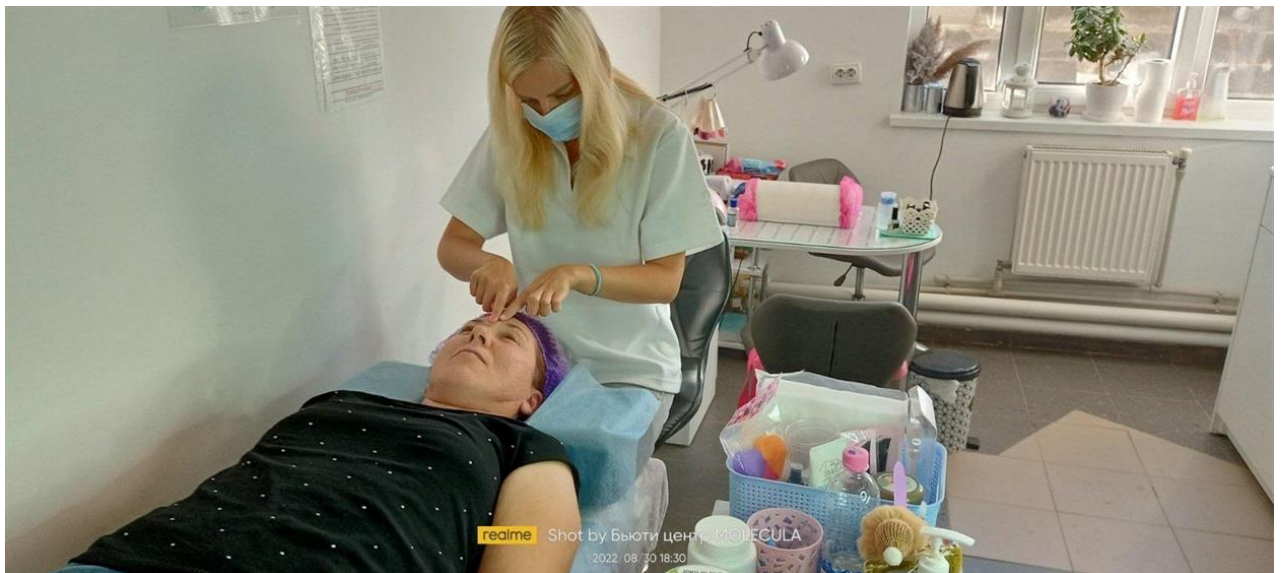
Недавно ми купили Daewoo Sens, тож своїми силами якимось його відремонтували. Дах полетів скло, капот. Приїхав, думав в офіс зайду, павутинки змести, а офісу немає...

Втомилися жити на порохівій бочці. Сирени не спрацьовують у місті. Моменту прильоту навіть іноді не чуєш.

У Кременці Тетяна надає послуги масажу

— Спершу приїхали до кумів у Шпиколоси, тоді винайняли будиночок під Боною. Намагаємося працювати тут. Коштів із допомоги не вистачає.

Тетяна міжнародна тренерка по фейсфітнесу. Також пройшла курси із скульптурного масажу обличчя.

— Вклалися у цю справу так, щоб максимально ефективно надавати послуги. Орендували приміщення на Дубенській у салоні “Софія”. Маю вже перших клієнтів. Наче задоволені, - каже Таня.

А Олександр допомагає розвивати справу дружини у новому місті.

<https://kremenets.city/articles/236164/priihali-iz-prifrontovogo-mista-i-rozvivayut-svoyu-spravu-u-kremenci-simya-iz-bashtanki-i-ih-istoriya>